

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2019 r. – Laird/Komisja**(Sprawa T-740/19)**

(2020/C 27/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laird Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Quigley, Barrister, i D. Gillespie, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on strony skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że art. 1 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim dotyczy on uznania, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych stanowi korzyść (gospodarczą) w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, w szczególności z następujących względów:
 - i. nieuwzględnienia przez Komisję: kontekstu historycznego wprowadzenia przepisów dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ) do systemu podatku od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie; ograniczeń nałożonych na Zjednoczone Królestwo na podstawie prawa Unii, w szczególności swobody przedsiębiorczości; terytorialności i innych względów politycznych odnoszących się do struktury przepisów dotyczących KSZ wprowadzonych w Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawie podatkowej z 2010 r. (Przepisy międzynarodowe i inne)]; oraz zakresu suwerenności podatkowej państw członkowskich, w tym Zjednoczonego Królestwa, w odniesieniu do kształtowania przepisów dotyczących KSZ;
 - ii. stwierdzenia przez Komisję, że fakultatywny charakter roszczenia na podstawie rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 stanowi sprzyjające traktowanie skutkujące przyznaniem korzyści.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że art. 1 zaskarżonej decyzji jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim dotyczy on uznania, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych stanowi selektywną korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, w szczególności ze względu na następujące okoliczności:
 - i. Co się tyczy właściwych ram odniesienia:
 - a. błędne określenie przez Komisję ram odniesienia jako składających się wyłącznie z przepisów dotyczących KSZ lub wyłącznie z rozdziału 5 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010;
 - b. błędne określenie przez Komisję celu systemu odniesienia, jako opodatkowania zysków, których źródłem są działalność na terytorium Zjednoczonego Królestwa i aktywa sztucznie przekierowane ze Zjednoczonego Królestwa, bez należytego uwzględnienia okoliczności, czy odnośne ukierunkowane transakcje rzeczywiście stwarzają ryzyko erozji bazy podatkowej w Zjednoczonym Królestwie.

- ii. Co się tyczy określenia odstępstwa od ram odniesienia:
 - a. błędną ocenę przez Komisję znaczenia i wagi funkcji decyzyjnych i zarządczych;
 - b. błędną ocenę przez Komisję porównywalności umów kwalifikowanej pożyczki z pożyczkami (i) na rzecz podmiotów powiązanych z rezydentami Zjednoczonego Królestwa oraz (ii) na rzecz podmiotów trzecich;
 - c. błędne powołanie się na dyrektywę Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾;
 - d. okoliczność, że dokonana przez Komisję ocena porównywalnych zagrożeń naruszenia swobody przedsiębiorczości w odniesieniu do objętych zwolnieniem z podatku i nieobjętych nim kategorii KSZ była błędna.
- iii. Co się tyczy uzasadnienia domniemanego odstępstwa:
 - a. błędne stwierdzenie przez Komisję, że uzasadnienie dotyczące potrzeby zapewnienia, aby systemem można było zarządzać i administrować, nie obejmowało funkcji decyzyjnych i zarządczych;
 - b. błędne stwierdzenie przez Komisję, że zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych nie było uzasadnione poprzez powołanie się na zgodność ze swobodą przedsiębiorczości.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem art. 2 zaskarżonej decyzji ze względu na naruszenie uzasadnionych oczekiwań, jak też naruszenie zasad pewności prawa i proporcjonalności. Tytułem ewentualnym strona skarżąca podnosi, że nakaz odzyskania nie powinien obejmować żadnej pomocy przyznanej poprzez zwolnienie podatkowe dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych przed dniem 24 listopada 2017 r., kiedy to Komisja opublikowała decyzję o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2019 r. – Sedgwick Overseas/Komisja

(Sprawa T-741/19)

(2020/C 27/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sedgwick Overseas Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Anderson, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych w całości w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- alternatywnie – orzeczenie, że przy określaniu kwoty pomocy podlegającej odzyskaniu straty, ulgi lub zwolnienia, które strona skarżąca mogła uwzględnić w czasie, w którym zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, lub które mogłyby uwzględnić w tym czasie, gdyby nie zwróciła się o zwolnienie podatkowe dla finansowania grup, powinny być w każdym razie wzięte pod uwagę, nawet jeżeli strona skarżąca nie może już uwzględnić tych strat, ulg lub zwolnień, gdyż upłynął termin przewidziany w prawie Zjednoczonego Królestwa na powoływanie się na nie i na korzystanie z nich; i
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.